

man vælger at få sit barn undervist på en friskole eller en folkeskole.

Vi mener, at tidspunktet er inde til at ændre reglerne for dette tilsyn, og vi skal ærligt indrømme, at det ikke er med stor glæde, dette beslutningsforslag er fremsat, men af ren og skær nødvendighed. Vi mener, at der har været alt for mange tilfælde, hvor både muslimske skoler og enkelte kristne friskoler har ødelagt billedet, og vi ser os derfor nødsaget til at fremsætte dette beslutningsforslag. Man kan spørge sig selv, om det egentlig ikke er et skridt i den rigtige retning, for på mange fundamentalistiske skoler har forældrekredsen åbenbart ikke været i stand til føre det fornødne tilsyn.

Lad det være slået fast én gang for alle: Dansk Folkeparti har ikke til hensigt at ødelægge den smukke friskoletanke, men vi mener, at det grundlag, friskolerne blev etableret på for mere end 150 år siden, ikke længere er det samme, og at man ikke har kunnet tage højde for et fænomen som muslimske friskoler. Nu skal man ikke tyvte alle, men vi er nødt til at se kendsgerningerne i øjnene.

Vores samfund er desværre i de sidste 10 år gået i en anden retning, end de fleste af os kunne ønske. Det tjener ikke børnenes ve og vel, at de afsondres i koranskoler, hvor ideologien er lagt i Koranens hænder. I islam er Koranen en livsstil, og det vil sige, at den formaner og dikterer, hvad man skal gøre, både politisk og med hensyn til levemåde. Man låser børnene fast i et mønster, uden at de selv kan få lov til at vælge. Det er forældrenes ret og pligt at oplyse deres børn om, hvilke rettigheder de har i et demokratisk samfund, og det sker ikke, hvis de ikke stifter bekendtskab med det omkringliggende demokratiske samfund.

Det fremgår af høringssvarene, at interesserne ikke synes, at det var et godt beslutningsforslag, men blot for at præcisere tror jeg ikke, at det er blevet opfattet på den rigtige måde. Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at hvis man har rent mel i posen, kan der ikke være noget forgjort i, at der føres tilsyn eksempelvis et par gange om året, idet vi på intet tidspunkt – og lad mig slå det fast: på intet tidspunkt – har ønsket at påvirke holdningerne på friskolerne. For vores skyld kan friskolerne have deres egen ideologi, blot de opfylder de forpligtelser, der er i den almindelige lovgivning, samt varetager børnenes tarv ved at gøre dem bekendt med det danske samfunds demokratiske spilleregler.

Derfor synes Dansk Folkeparti ikke, at der kan være noget forgjort i, at man etablerer et statsligt tilsyn. Der vil givetvis være nogle økonomiske knaster i forslaget, men det vil der blive stillet spørgsmål om undervejs i udvalgsarbejdet. Men alligevel vil jeg allerede nu i al stilfærdighed stille spørgsmålet: Har vi egentlig råd til at lade være? Børn, som får undervisning, der ikke er tidssvarende eller relevant for deres videre udvikling, vil koste samfundet kæmpe-mæssige beløb senere hen.

Kl. 19.55

Nina Berrig (KF):

Ønsket om statsligt tilsyn med undervisningen i de frie grundskoler har Det Konservative Folkepartis store sympati ud fra den betragtning, at uanset hvor i Danmark man går i skole, skal der være en sikkerhed for, at indlæringen kan sammenlignes kvalitetsmæssigt. At vi alligevel ikke vil stemme for forslaget på nuværende tidspunkt, skal ses i lyset af, at de tilsynsregler for friskoler og private grundskoler, som gælder i dag, bør have en chance for at fungere.

Som beskrevet i bekendtgørelsen af 9. september 2002 føres tilsynet i dag først og fremmest af forældrekredsen, men det er suppleret med en eller flere udefra kommende fagpersoner, som har til opgave at påse, om det faglige indhold er i orden. Alternativt kan man bede kommunen om at foretage dette tilsyn. Det skal meddeles Undervisningsministeriet, hvilken eller hvilke personer der varetager det faglige tilsyn, og heri ligger allerede en statslig forpligtelse til tilsyn og accept.

Undervisningsministeren kan allerede i dag fastsætte regler om formen for afgivelse af den pligtige tilsynserklæring. Hvis det i særlige tilfælde skønnes nødvendigt, kan undervisningsministeren desuden iværksætte et yderligere tilsyn og bestemme, hvordan det skal udføres i det konkrete tilfælde, og hvis dette ikke er tilstrækkeligt, kan undervisningsministeren endvidere beslutte, at skolen ikke længere er en fri grundskole, så den dermed mister sit statslige tilskud.

Alt i alt er mulighederne for et statsligt tilsyn altså til stede, hvis det bliver nødvendigt; det er kun et spørgsmål om at få dem udmøntet på de rigtige måder. At hverdagens tilsyn er forældrenes ansvar, hvis alt er tilfredsstillende, mener vi fra konservativ side er godt, da det styrker engagementet i børnenes hverdag.

Vi er enige med forslagsstillerne i, at målet er, at vore børns skolegang skal være af samme